

PŘÍŠTÍNĚ NEXT VLNA WAVE TSU NA MI 2

ZPRAVODAJ 20. ROČNÍKU SETKÁNÍ DIVADELNÍ, HUDEBNÍ, TANEČNÍ, LITERÁRNÍ, VÝTVARNÉ A JINÉ ALTERNATIVY
PRAHA PARDUBICE BRNO

Miroslav Bambušek: Ropa

SOBOTA 28. 9.
VÝLET ZA ROPOU DO PARDUBIC

19:30 Automatické mlýny Josefa Gočára v Pardubicích – Miroslav Bambušek: Ropa (Společná cesta vlakem – z Prahy hl. n. v 17:47, odjezd z Pardubic hl. n. ve 22:00)

Závěrečná část cyklu Cesty energie.

Ropa se odehrává v blíže nespecifikované zemi na východě Evropy, která je velmi bohatá na zásoby ropy a plynu. To je také důvod, proč v této zemi podnikají petrolejářské firmy a proč kdejaký vlivný státník nezapomene tuto zemi navštívit... potrást si pravici s panem prezidentem... popřát dobrého dne.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Miroslav Bambušek, **HUDBA:** Vladimír Franz, **VÝPRAVA:** Petr Matásek, Zuzana Krejzková a skupina DKO, **DRAMATURGIE:** Ewan McLaren. **HRAJÍ:** Leoš Noha, Martin Finger, Halka Třešňáková, Jakub Čermák, Tomáš Bambušek, Tomáš Jeřábek a Richard Němec.

Ropa je posledním ze čtyř energetických zdrojů, který jsme si ve svém projektu „Cesty energie“ vytkli. Ropě předcházelo uhlí, voda a uran. Každé téma bylo nejprve zpracováno ve formě scénického dokumentu a následně inscenováno v industriálním prostoru, který byl danému energetickému zdroji vlastní (uhelný důl, čistička odpadních vod, hlavní velení protivzdušné obrany Československa). Nejinak tomu bude i u fenoménu ropy. Nejprve jsme realizovali scénický dokument přímo v provozu pardubické rafinerie minerálních olejů Paramo, tedy v srdci petrochemického průmyslu, a následně za rok po scénickém dokumentu budeme realizovat inscenaci

o ropě. Loňský scénický dokument tvořil overturu pro hlavní inscenační projekt. Autoři konceptu cyklu Cesty energie jsou Miroslav Bambušek a Ewan McLaren.

NEDĚLE 29. 9.
Studio Paměť
PŘEDSTAVUJEME NOVÝ PROSTOR

19:00 Ondřej Elbel: Julek

Příběh člověka zasaženého krutou nemocí se věnuje významné osobnosti šumperské předlistopadové opozice. Částečně dokumentární hra o vozičkáři J. A. Vargovi si klade za cíl připomenout tuto výjimečnou postavu nedávné šumperské historie.

ÚČINKUJÍ: AUTOR a Bohdana Pavlíková, Luboš Veselý, Jakub Gottwald, Gustav Kevin Hašek a Martin Siničák.

20:00 René Levínský: Skif (Pokus o Vaňkovku) Premiéra
Jednoaktová hra z prostředí současného běloruského dissentu. Příběh ženy, která odmítá nabídku diktátora odjet za svým mužem do emigrace.

REŽIE: Andrej Krob. **HRAJÍ:** Ilona Semrádová a Karel Beseda.

19:30 V areálu Gočarových Automatických mlýnů – Miroslav Bambušek: Ropa
Závěrečná část cyklu Cesty energie.

ROPA JE NÁBOŽENSTVÍ SOUČASNOSTI

Miroslav Bambušek: Ropa

Miroslav Bambušek je spolu s Ewanem McLarenem autorem cyklu *Cesty energie*, jehož části se objevují i na programu festivalu ...příští vlna/next wave... Od roku 2009 postupně připravili v industriálních prostorách odpovídajících lokalit představení *Zdař Bůh!/Uhlí, Voda a Uran*. Po-

sledním z vybraných zdrojů je ropa. Pro realizaci stejnojmenné inscenace si zvolili Pardubice, kde ještě za existence Rakousko-Uherska vznikla jedna z prvních rafinerií (Fantovy závody, dnes Paramo). Vhodný interiér a exteriér našli v Gočárových Automatických mlýnech, spřízněné duše pak v místním Divadle 29 i v dalších institucích města Pardubice.

Stejně jako předchozí inscenace také *Ropa* otvírá téma ekologie, politických a duchovních vlivů, lidské existence, sociální nerovnosti a diktátu konzumu. Závěrečná apokalypsa představuje pomyslnou tečku nejen za *Ropou*, ale i za celým cyklem. Miroslav Bambušek, autor scénáře a režisér, se ohlíží za končícím projektem a rozebírá otázku ropy v širokých souvislostech.

Cyklus divadelních inscenací *Cesty energie* se letos uzavírá. Čím Vás osobně jeho realizace obohatila?

Obohatila mě asi těmi všemi novými cestami, vědomostmi o energetických zdrojích a setkáními, ke kterým v rámci výzkumů a realizací došlo..., ale tuhle otázku bych Vám položil i Ewanovi McLarenovi, který se mnou tenhle projekt táhl po celou dobu a byl mi velkým partnerem – i on má své zásluhy na tom, že je projekt nyní ve finále a tímto mu také za to děkuji.

Bylo těžké oslovit a přilákat publikum? Dávají vám diváci zpětnou vazbu?

Nevim, jestli to bylo těžké...v Ostravě to bylo poměrně jednoduché...Ostrava je vlastně dost kultivované město, navíc jsme tam dělali inscenaci o hornících, šlo to skoro samo. „Voda“ ta byla úplně v pohodě, bylo to v Praze v čistíčce a kapacita diváků tam byla čtyřicet lidí. Horší to bylo třeba na Drnově u Slaného, kde jsme byli zahrnzeni uprostřed uzavřeného vojenského areálu, tak trochu mimo civilizaci, a vedla tam je-

diná cesta, která byla označena zákazem vjezdu. V Pardubicích se to teď probouzí. Automatické mlýny jsou uprostřed města a region je docela kultivovaný... Je to hlavně o logistice, o tom, co nabízíte a o komunikaci s místními, zde bych zásadně vyzdvihl spojení s Divadlem 29 a jeho vedoucím Zdeňkem Závodným.

Podle jakých kritérií probíhal výběr jednotlivých konkrétních lokalit?

Podle energetického zdroje, který se přímo v místě buď těžil, zpracovával nebo se s ním tam nějak jinak nakládalo.

V kolika rovinách se téma ropy ve vašem projektu objeví a proč jste se inspirovali zrovna Ázerbájdžánem?

Ropa jako nástroj moci, ropa jako náboženství současnosti, ropa jako zdroj ohromných zisků, ropa jako soupeřní artikl, ropa jako alibi pro drancování, vysávání země, ropa jako symbol síly, ropa jako záruka chleba, ropa jako zdroj slabosti, ochablosti, ropa jako pouto, ropa jako smyčka kolem krku, ropa jako kořen korupce, ropa jako prostředek v boji proti času, ropa jako nástroj k naplnění svých snů o svobodě, ropa jako prokletí!

Bohatství ropy a plynu v Ázerbájdžánu je nevídané. Ázerbájdžán je postsovětská země stejně jako my. Prohlašuje se za demokratickou zemi, ale je diktátorským režimem, přesto s ním všechny demokratické země západu mají velmi dobré vztahy. Ázerbájdžán je země korumpovaná penězi za nerostné bohatství. Vládní klan v Ázerbájdžánu má neuvěřitelné příjmy z těžby strategických surovin, ale v zemi panuje neuvěřitelná bída. Ázerbájdžán je příkladem fenoménu prokletí přírodních zdrojů. Ázerbájdžán je s ČR strategicky spojen a ČR je mu za ledacos vděčná, mimochodem bereme od nich dvě miliardy barelů ropy ročně, možná, že i víc. Je prostě dobré vědět, co to stojí lidi v té zemi, když my si chceme nastartovat třeba auto jet si za roh pro nákup nebo nastartovat křoviňák nebo si udělat plastiku prsou nebo zadku.

O ropě se říká, že je to krev Země. Jak vnímáte toto přirovnání v souvislosti s inscenací?

O ropě se toho říká hodně, ale některé věci se vědí málo. Slovo „ropa“ pochází z polštiny a znamená „hnis“, byla tak pojmenována podle způsobu svého prvotního výskytu, ropa vy-

věrala společně s vodou jako „hnis z těla země“, černý hnisavý pramen. Zde je třeba zmínit, že prvním místem v Evropě, kde se ropa začala těžit, byla právě polská nebo chcete-li ukrajinská Halič. Ropa sama má neuvěřitelné léčivé vlastnosti... je to pozitivní inteligentní látka, co na tom, že je mrtvá. Je to mrtvý život, který není zas tak docela neživý, řekl bych, že je jinak živý. Zlato a krev jsme si z toho udělali my při svém konzumním vztahu k těmto miliardy let spícím „kostem“ prvotního života...

Zmiňujete také souboj ropy s vodou, tedy souboj mezi posledním a prvním energetickým zdrojem vašeho cyklu. Je vůbec možné, aby měl takový souboj vítěze?

Ale prosím Vás, mluvmě o vztahu ropa versus voda. Nejde tady o žádný souboj! Voda a ropa jsou životy, které spolu souvisí, nemohou spolu bojovat.

Voda je život, který se dovede obnovovat, je nositelem paměti nebo chcete-li informací... nepijeme jen vodu, tekutinu... pijeme paměť, pijeme informace, které nás ovlivňují. Ropa je starý život, stará paměť s neuvěřitelnou silou nebo chcete-li „démon“, který miliardy let spal a my ho budíme a myslíme, že je to jen budoucí pohonná hmota, je to přece trochu jako bychom topili kostmi svých předků, ale co když se jednou ten „démon“ probudí a spolkně nás jako malinu... nebo co když tento proces „polykání“ už dávno probíhá právě díky našemu pokřivenému vztahu?

Jde tady o to, s čím si zahráváme a co preferujeme a bez čeho se například skutečně neobejdeme. Bez ropy ano, bez vody ne, a přesto se k vodě vztahujeme jako by to byla bezcenná materie...samozřejmost...a kvůli ropě vedeme války. To se nám asi stane osudným. Takže abych to uzavřel – domnívám se, že veškeré zlo v tomto vztahu přichází od nás – lidí.

Veronika Boušová

TAKOVÝCH JAKO ON BYLO...

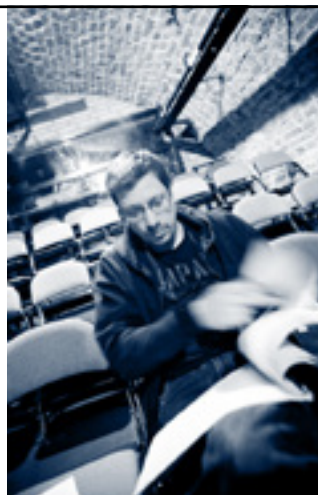
Interpretuje bývalý umělecký šéf Divadla Šumperk Ondřej Elbel zkazky o dominikánovi Julku Vargovi. Fascinující šumperská osobnost, která patřila k morálním autoritám disentu, i přes fyzický handicap vyvolávala v agentech StB „svatou hrůzu“. Uvedení dokumentární hry o jeho životě na repertoár divadla vyvolala řadu negativních reakcí a možná i proto byl za své funkce odvolán Elbel i ředitele René Sviderský. Ve scénickém čtení, které se uskuteční v rámci festivalu ...příští vlna/next wave..., vystoupí Bohdana Pavlíková, Luboš Veselý, Jakub Gottwald, Gustav Kevin Hašek a Martin Siničák.

Po inscenaci tematizujícím výsostně místní realie: V 7 hodin u Řeka jste přistoupil k výrazně vážnějšímu tématu. Co vás k tomu přivedlo?

Výraznou dramaturgickou linií v posledních pěti letech v DŠ byla právě místní témata. Hra V pátek v 7 u Řeka byla zpeřčením této linie a přivedla do divadla novou skupinu diváků. Šlo o lehčí komedii z prostředí místní populární hospody. Před tím jsme uvedli Zánik samoty Berhof, Eskymo Welzla, hru o zakladateli vodoléčby Voda není víno a Priessnitz není Schroth. Záměrem bylo posílit vnímání regionálních specifik a výjimečných osobností či dějinných okamžiků u místního publika. Pro sezonu 13–14 jsme byli v rámci lokální tematiky domluveni s Jaroslavem Rudišem na nové verzi Aloise Nebela, kterého hledají Pražáci příjždějící na nádraží v Lipové. Těsně před uzavěrkou dramaturgického plánu jsem náhodou narazil na tento fascinující příběh postavy, která pro mnoho lidí v Šumperku velmi znamenala a zároveň na ni většina Šumperáků zapomněla. Rozhodl jsem se tedy upřednostnit tento námět.

Julek Varga je pozoruhodná osobnost. Jeho životní příběh v sobě spojuje řadu výrazných motivů. Zdravotnická etika, politické souvislosti i příběh jako takový. Který z nich vás při přípravě inspiroval nejvíce.

Mě nejvíce fascinovala ta ohromná síla a vůle v naprosto bezmocném těle. A také mě zajímaly jisté politické souvislosti, i když mě politické divadlo nikdy moc nepřitahovalo. V tomto případě ale jde o malý předvolební příspěvek k názorům, že to před rokem 89 nebylo zas tak špatné a že teď se máme mnohem hůř. Dá se říct, že jde o hru, ze které nevycházejí komunisté dobře. Ale hlavně by měla představit

netradiční typ hrdiny. Těch možných dominantních linií i forem zpracování bylo víc. Nakonec jsem se rozhodl, že těžiště hry bude na konci 80. let. Julka jsem měl začít v Šumperku zkoušet v lednu 2014. Vzhledem k možnosti uvést scénické čtení hry v rámci ...příští vlna/next wave... jsem musel spěchat a nepodařilo se mi hru dopsat do finálního tvaru. Půjde o rozpracovaný polotovar, který odpovídá posunu uzávěrky o tři měsíce dopředu.

netradiční typ hrdiny. Těch možných dominantních linií i forem zpracování bylo víc. Nakonec jsem se rozhodl, že těžiště hry bude na konci 80. let. Julka jsem měl začít v Šumperku zkoušet v lednu 2014. Vzhledem k možnosti uvést scénické čtení hry v rámci ...příští vlna/next wave... jsem musel spěchat a nepodařilo se mi hru dopsat do finálního tvaru. Půjde o rozpracovaný polotovar, který odpovídá posunu uzávěrky o tři měsíce dopředu.

Myslíte si, že osobnost Julka je v Šumperku tabu? Popřípadě respekt, který vyvolával Julek u StB jej „volává“ i nyní?

Z repertoáru divadla byl Julek vyřazen s tím, že to není pro šumperského diváka vhodné, že se chce víc bavit. Zaslých jsem v souvislosti s nasazením tohoto titulu dokonce názor: „Takových jako on bylo...“ Je pravda, že v zastupitelstvu i v této době sedí pár lidí, kteří se v podobných strukturách pohybovali i před rokem 89. Možná se někdo bojí připomínání vlastní minulosti. Pár takových se ve hře může poznat, ale nejsou tam konkrétní jména.

Kolik pamětníků jste při psaní oslovil, případně se sami přihlásili?

Pamětníků jsem oslovil několik. Měl jsem i v plánu navštívit další, ale už to nešlo stihnout. Nejvíc materiálu jsem získal od Julkovy maminky, pana Hajného a pana Srovnala. Pokud se nepletu, nikdo se sám nepřihlásil. Navštívil jsem i Archiv bezpečnostních složek, ale bohužel svazek, který na Julka vedla StB, byl skartován. Jde o částečně dokumentární hru. Velká část Julkových replik vychází z toho, co diktoval svým přátelům nebo z autentických videozáznamů, konkrétně z jeho vystoupení v divadle v listopadu 89 nebo z jeho portréty, který natočil Jindřich Suchánek.

Martin Macháček

...DVACÁTÝ ROČNÍK FESTIVALU BYL ZAHÁJEN... KAMENNÁ KARKULKA A PAPIŘOVÁ KNIHA

Kulatý ročník ...příští vlny/next wave... bylo třeba zahájit poctivě. Nejlépe dvojmo. Den před oficiálním zahajovacím večerem, ve čtvrtek 26. září, se proto konal festivalový Prolog v Divadle Kámen. Večer tvořily dvě polovice. Inscenace Karkulka, hraná členy DK již dvanáctým rokem, vyplňovala tu první, improvizace Agamemnón pak tu zbývající.

Karkulka je hrou velmi pomalou. Až místy zcela ustávající. Je zároveň hrou typickou pro poetiku **Divadla Kámen**, která je zase ve značné míře poetikou **Petra Macháčka**, který je jedním ze dvou zakladatelů divadla (tím druhým je **Petr Šimeček**) a zároveň autorem a režisérem většiny tamních her. Někdo pro označení jejich stylu váhá mezi šuplíčky minimalismus a absurdní drama, někdo mezitím usne, jinému padne na mysl Jára Cimrman, ovšem ve značně zvládněm tempu. Možná by se jejich styl dal nazvat poetikou divácké trpělivosti. Dnešní diváci jsou už ale usazení a Petr Macháček, tentokrát v roli uvaděče a pianisty, prohlašuje se snivým pohledem upřeným nad hlavy diváků: *A teď už mi zbývá vám jen říci - že za několik vteřin se tady zhasne - ...a bude tady tma.*

Karkulka trvá téměř hodinu, a za tu hodinu se s hrdinkou dostaneme od rodného domku skrz les do chaloupky, kde už není babička. V tomto stručném příběhu přebývá ještě hodně času, který mají lidé z DK evidentně ze všeho nejraději. Pozvolným stiskem ruky, kouřením doutníků Pajarraco negro nebo naléhavým nenacházením správných slov by asi dokázali vyplnit libovolně dlouhý časový úsek.

V Karkulce se s notoricky známou předlohou promyšleně pracuje. Diváka skoro překvapí, když šarmantní elegant (jako vystřižený z béčkových až péčkových filmů), po pěti minutách strávených v oblaku doutníkového dýmu prohlásí mužně podmanivým hlasem: *...Promiňte... slečno... ještě jsem se nepředstavil... Jsem - vlk.* V dusné atmosféře odlehle lesní chaloupky vyzní i slova - *Víte, Karkulko, já jsem vaši babičku... sežral.* Takřka jako neslušný návrh. Karkulka je vysoce stylizovaným divadelním kameňákem, dělajícím čest názvu rodného divadla. Je scénograficky úsporná, živým (opět úsporným) klavírním doprovodem podbarvená a zcela seriózně zahraná až do konce.

Agamemnón a polévání

Když myslivec odešel, nastala tma po celém sále a po ní druhá část večera. Improvizace, stylově vycházející z připravované inscenace **Agamemnón**, shromáždila na jeviště několik

možná náhodných herců ze souboru a jejím cílem bylo propojit impulzivně vznikající činnost herců na scéně s úryvky právě vydané knihy o prvních 15 letech existence **Divadla Kámen**. V průběhu celé akce byla publikace prolévána bílým vínem, aby mohla být v závěru večera prohlášena za dostatečně pokřtěnou a v 66 exemplářích vydána do rukou stejného počtu diváků.

Improvizace, do které se po určité době mohli zapojovat i diváci, nebyla sama o sobě nejvydařenější (ač v absurdní stylizaci Divadla Kámen se ledacos schová), nicméně kniha byla tímto počinem představena a vyslána na samostatnou cestu kulturním děním. Zatímco se na jevišti podepisovalo a v hledišti debatovalo, Petr Macháček stál na scéně a hovořil.

Je asi pravidlem, že divadelní hry píšou lidé, kteří rádi hovoří. O lidech, kteří je hrají, to patrně platí také. Ředitele divadla na scéně vystřídal s dalším nostalgickým monologem třeba představitel vlka **Pavel Mašek**. Štěbetající publikum, bavící se herci za zády ani nepřeslechnutelná uvaděčka rozdávající knižní exempláře přednostně zasloužilým jedincům (*...kniha pro Davida, Davide, kde jsi? Verunko, děkujeme!...*) je v prosloveh zjevně nijak nevyrušovali. *...Kdo si koupí tři naše knihy, dostane je za 130 Kč. Kdo si jich koupí pět, dostane každou za stovku. A kdo si jich koupí sto, pro toho budou k máni jen po osmdesáti korunách...*

Karkulka je jednou z dvaadvaceti zatím uvedených her Divadla Kámen. Divadlo Kámen je pak jedním z bezpočtu pražských divadel. Přesto si 66 lidí udělalo čas a přišlo zrovna tento čtvrtek právě sem. Kamenné tváře členů DK působí, že si za všech okolností budou hrát, co chtějí a jak chtějí, ať se to komu líbí nebo ne. Ale že je jejich práce soustavná, styl vytríbený a směřování, řízené zejména Petrem Macháčkem, skutečně promyšlené, o tom nemůže být pochyb. Ať už tímto způsobem dojdou kamkoli.

Připomeňme jen, že Divadlo Kámen se neúčastní ...příští vlny/next wave... poprvé. Už v roce 2008 představilo na festivalu dvě ze svých her - Mlejnek a Žáby.

Klára Zindulková

(Text je převzat z internetových stránek Divadelních novin - www.divadelni-noviny.cz)

KOMPLETNÍ PROGRAM FESTIVALU

PONDĚLÍ 30. 9.

Rock Café

DEN TROCHU JINÉHO POLITICKÉHO UMĚNÍ

20:00 Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne *Premiéra*

Establishmentem pronásledovanému básníkovi se dostane privilegia odkrýt děsivou skutečnost. Mezi námi žijí bytosti stvořené v den, kdy Bůh měl podle biblického mýtu odpočívat. A jak by také mohl? Je třeba klestit a prořezávat, stříhat a porážet. Jestliže je vám přes čtyřicet a nemáte z té doby zrovna čisté svědomí, máte se čeho bát. Tedy pokud jste člověk. Horor z doby Husákovy normalizace. Temné divadlo na hranici žánrů: loutky, činohra, výtvarné a multimediální prostředky.

REŽIE: LDDT, **FILMOVÉ SEKVENCE:** Markéta Jindřichová, **SCÉNOGRAFIE:** Dominik Tesař, **ŽIVÁ HUDBA:** Marek Vojtěch. **HRAJÍ:** Dominik Tesař, Jan Vejražka.

Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne

ÚTERÝ 1. 10.

INSCENACE, ČI INSTALACE?

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

The Stranger Gets a Gift Service

18:00 a 20:30 Galerie Trafo (vždy pro pětadvacet diváků)

Apolena Vanišová a Petr Krusha – Carlos Be: Zavřeno kvůli soukromého večírku.

„Prší krásy. A uvnitř domu se všechno děje tak poklidně. Zdá se, jako by světlo cestovalo pomaleji. Skutečnost se zkroutí, otřeše a sesune se z ní balící papír, který ji obklopoval. Padá, aby odhalil, že existuje pouze relativnost. Naše relativnost.“ Apolena Vanišová a umělecká skupina Antena představují závěrečnou část triptychu divadelních her Carlose Be. V instalaci Zavřeno kvůli soukromému večírku (která vznikla podle hry Prší krásy) tentokrát opouštějí příběhy jedinců ztracených v neutěšeném světě a nahlížejí do soukromí obyčejného manželského páru, do oken usedlé venkovské domácnosti.

KONCEPT, REŽIE: Apolena Vanišová a Petr Krusha, **PŘELOŽIL:** Petr Gojda. **HRAJÍ:** Dora Bouzková, Halka Třešňáková a Petr Gojda.

STŘEDA 2. 10.

DEN NA PLNÉ OPRÁTKY

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů – Jan Horák a Michal Pěchouček: Citový komediant *Premiéra*

Proč Julius Fučík? Protože se jeho osud specificky dotýká témat hrdinství a mučednictví, které jsou pro český svéráz něčím nepatřičným. Fučík a jeho mýtus prošel několika interpretacemi a lze bez nadsázky říct, že byl jediným českým mučedníkem dvacátého století, tedy tím „glorifikovaným“ a nakonec i odvřeným. Komunisté po nástupu k moci vytvořili obludný fučíkovský mýtus a z jeho vdovy udělali nástroj agitace.

REŽIE: Jan Horák a Michal Pěchouček, **HUDBA:** Dominik Gajarský, **SCÉNOGRAFIE:** Michal Pěchouček, **KOSTÝMY:** Andriana Trpkovič. **HRAJÍ:** Stanislav Majer, Petr Šmíd, Dana Poláková, Tereza Hofová.

Po představení křest soundtracku k inscenaci

ČTVRTEK 3. 10.

DEN AUDIOVIZUÁLNÍCH PERFORMANCÍ

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů (Malý sál) – Vladimír 518 a David Vrbík: Můj pes má hlad

Speciálně pro festival připravené vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance. Audiovizuální projekt sdružení SPAM si jako materiál bere skladby z několika posledních Vladimírových desek, rozkládá je a následně znovu skládá do nového tvaru. Tímto procesem tak testují analogie i odlišnosti klubového a divadelního prostředí. To vše za doprovodu videa, laseru, světla a tanečnicků (Jana Vrána a Palo Kršiak).

Vytvořeno speciálně pro festival.

21:30 Studio Hrdinů (Velký sál) – Petr Krusha: 2A2V n.11

Další série synchronní audiovizuální instalace. S využitím dnes už zastaralé technologie VHS, kde se přenáší v analogovém prostředí 2 video signály do 2 audio signálů. Ve videu se využívá rytmických sekvencí černobílých horizontálních čar jako automatické notáže pro audio sekvence (kolem 50 Hz), ze kterých vzniká velké spektrum zvuků zmixovaných v ambientnoise. Doprovázena performance Petra Krushy.

PÁTEK 4. 10.

Studio Hrdinů

DEN POCT

20:00 Velký sál – M. O. Štědroň: Udílení Poct festivalu ...příští vlna/next wave...

Slavnostní udílení Poct festivalu, tentokrát pod taktovkou Miloše Orsona Štědroňe, uvádí Jiří Štrébl. Objeví se songy z Kabaretu Ivan Blatný, Kabaret Hašek, Tony D. a Divadlo Gočár.

ŽIVÁ HUDBA: Pavel Fiedler – saxofon, Jan Švamberg – bicí, M.O.Š. – klavír. **VYSTUPUJÍ:** Alena Bazalová, Jiří N. Jelínek, Eva Velická.

21:30 Velký sál – Koncert lamme Candlewick

Iamme Candlewick se věnuje hudbě od útlého dětství, své zásadní hudební zkušenosti ale získala především v posledních letech na cestách po celém světě. To se odráží i v konceptu jejího debutového alba I am you: „Celý projekt připomíná cestovní deník a reflektuje poslední dva roky mého života, které jsem strávila na cestách světem vnějším i vnitřním. Teče v něm řeka Ganga, zuří sněhová bouře u hranic Kanady, voní čerstvě posekané pole na jihu Evropy, já se v něm někdy schovávám pod palmou a jindy běžím strání a vždycky potkávám spřízněné duše a učím se žít.“

Písníkářka vstoupila do obecnějšího povědomí svým koncertním vystoupením na pražském magistrátě, kdy přítomným zastupitelům zazpívala požadavky na změnu pravidel pro pouliční umění (tzv. busking) v hlavním městě. „Principem pouličního hraní je moment, ve kterém se právě nacházíte. Stojíte na ulici všanc počasí, městu a momentální náladě kolemjdoucích i sebe sama a snažíte se něco sdělit. Mně se na hraní na ulici nejvíce líbí motiv tuláctví a hledačství,“ říká

Iamme. Spolu s kolegy z iniciativy Buskerville se jí pak v minulém roce opravdu podařilo podmínky pro pražské buskery změnit a přiblížit tak naši metropoli světovým standartům.

DJ's Rádía 1 až do rána

SOBOTA 5. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT

16:00 Malý sál – Open Stage / Divalo La'My / Vanda Z. Hutařová: Centrifuga Hadr

Autorská hra se zabývá se tématem „útléku“, pojednává o lidech, kteří spěchají, kteří utíkají, aniž by často věděli proč a kam. Ukazuje společnost, která se obává vybočit z již zavedeného systému a tak jen naučeně využívá klasických schémat chování, komunikačních klišé a točí se ve víru stereotypů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Vanda z. Hutařová, **DRAMATURGIE:** Lenka Smrčková.

17:30 Malý sál – Veronika Dombrovská: Postel Premiéra Jedna herečka – dva projektory

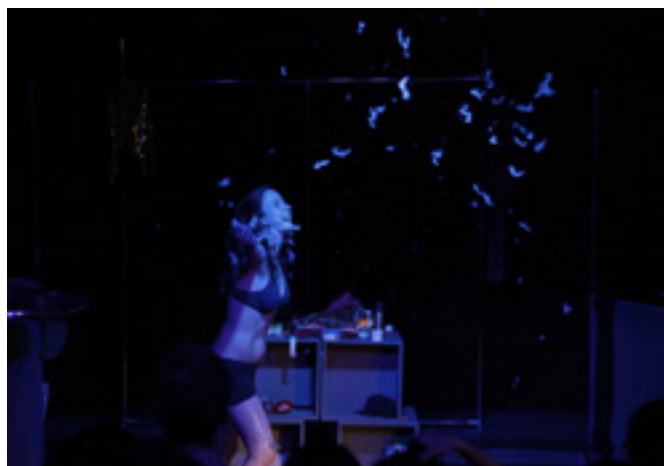
„Připadá mi, že mívám brutální, iracionální pocity zamilovanosti, naprosto neovladatelná euforie, koncentrace na jednoho člověka, trvá to pár dnů a je to jako... extáze, kterou jsem nikdy neměla, ale asi tak bych to k tomu přirovnala. Takový pocit, klasický, jarní, takový pocit, který tě úplně naplní, že asi vlastně ani nepotřebuješ jíst, protože jídlem bys třeba zamazal tu chuť, kterou si představuješ, že ten vzduch všude kolem má.“

KONCEPT a REŽIE: Veronika Dombrovská, **SCÉNOGRAFIE, VIDEO:** Mattěj Frank. **HRAJE:** Anna Zelinková.

18:30 Malý sál – Janka Micenková: NEKROgames

Cynická tragikomedie o lidské samotě a sebedestruktivitě, které člověka mohou pohltit a zničit pokud se těmito problémům nedokáže z různých důvodů postavit. Jestli člověk příliš dlouho žije a JE proti své přirozenosti, je zacyklený v jistém status quo a nedokáže nebo nemá sílu změnit to k vyrovnanějšímu postoji, tak se postupně může dostávat do hraničních psychických i fyzických problémů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Janka Micenková, **DRAMATURGIE:** Veronika Musilová a Milan Rezáč, **SCÉNOGRAFIE:** Petra Lebdušková, **KOSTÝMY:** Markéta Šafáriková, **CHOREOGRAFIE:** Petra Pellarová, **LIGHTING DESIGN:** Reiner Nagel. **HRAJÍ:** Martina Balázová, Pavla Drtinová / Tereza Virtová, Pavel Kryl, Ondřej Lemon, Rostislav Trtík.

Janka Micenková: NEKROgames

20:00 Velký sál – Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

Divadelně sugestivní příběh o latentním strachu z jinakosti, který plodí nenávisť, představí slovenský host. Inscenace získala na festivalu Scénická žatva Cenu za Tvorivý čin roku 2012.

REŽIE, SCÉNA a VÝBĚR HUDBY: Ján Mikuš, **PŘEKLAD:** Michaela Jurrovská, úprava a **DRAMATURGIE:** Jana Mikuš Hanzelová, **KOSTÝMY:** Dorota Hajková. **HRAJÍ:** Stanislav Štofčík, Ľubomír Raši, Mario Kermiet, Helena Hajková / Zuzana Rohoňová, Ľudmila Klimková, Peter Danko.

Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

21:30 Open Air performance před Veletržním palácem – NOT.FOR___: FUNKČNÍ-DYSFUNKČNÍ

Jak poznáte, že něco funguje? Jak poznáte, že něco nefunguje? Co děláte, když něco nefunguje? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete? Co děláte, když něco funguje perfektně? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete?

KONCEPT: Antonín Brinda a Fortuna Hernandez Diaz.

Vytvořeno speciálně pro festival

22:00 Velký sál – Koncert – Nèro Scartch

Projekt stejnojmenného multiinstrumentalisty. Tvorba nemá žánrové hranice, pohybuje se někde v rozmezí tvrdé elektronické hudby s metalovými kytarami, přes ambient až k industriálu.

Vystoupení probíhají s živou kapelou, kterou tvoří Jan Drábek, Jared Ennock a Jan Matějka.

Nèro Scartch

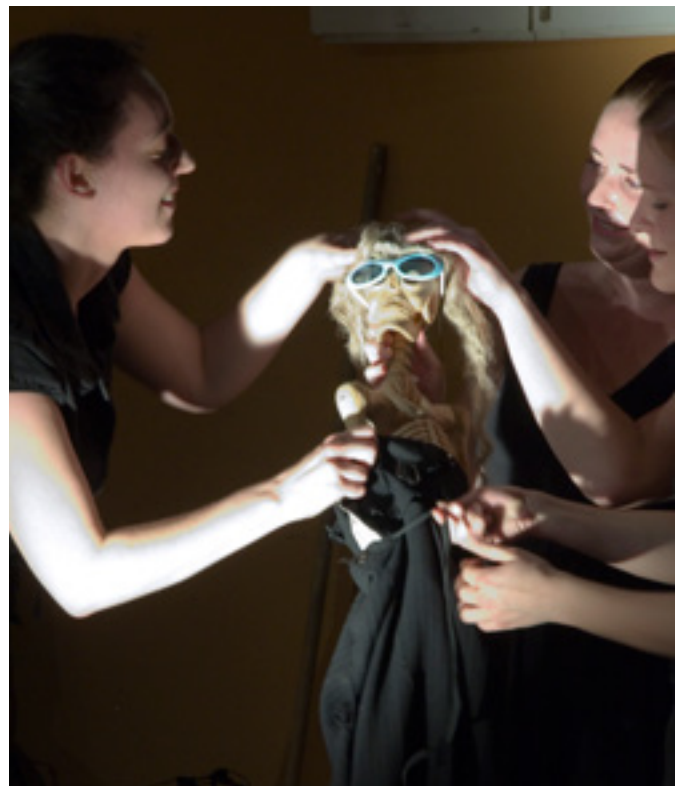
NEDELE 6. 10.

**Studio Hrdinů
DEN NEXT-TO-DEATH**

17:00 Velký sál – Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek: Sidonie Nádherná Pražská premiéra

Ve světě, kde je individuální prožitek vším, obrací se pozornost k ženě a ženství. Žena je více svázaná s přírodou, a tím větší blízkost k prvopočátku – v jejím lůně přece vzniká život. Žena zdá se být předurčena k tomu, aby muži ukazovala nové cesty a skýtala mu oporu v nejistém světě – její ruce je svěřeno vést muže tam, kde ho chce mít Bůh...

REŽIE: Jan Číhal a kol., **SCÉNÁŘ:** Jan Číhal, Vladimír Machek, **HUDBA:** Jana Sglundová, No Balls Ensemble, Pavel Helebrand. **HRAJÍ:** Šárka Nebojsová, Jana Sglundová, Eva Cyprichová, Jan Číhal, Petr a Luděk Jičínský, Rosta Holman, Jakub Číhal, Jiří Sekáč, Polda Kristin, Valter Kotterba.

Eva Tálská: Hladový ples

18:30 Malý sál – Eva Tálská: Hladový ples Pražská premiéra

Inscenace se dotýká uzurpace směřující k likvidaci českého a slovenského národa, jevící se jako menší či větší koncentrák bez oplocení, ale žijící ve zvláštní tabuizované izolovanosti uprostřed společnosti.

Scénář je vytvořen z cyklu Potopa Františka Halase včetně vybraných Náčrtů a Záznamů. Dále do skladby scénáře patří Modlitba stará – stará, Modlitba za vodu, Krajina s kyvadly a několik čtyřverší ze sbírky Naděje s bukovými křídly – vše od Jana Skácela. Scénář doplňuje báseň Píseň Josefa Čapka a báseň Tvé srdce Agáto... Charlese Baudelaira. Potápějící dům je inspirován snem Tomáše Janybky, Časový proud vychází ze snu Viktora Černického.

REŽIE a SCÉNOGRAFIE: Eva Tálská, **HUDBA:** skladby Petera Gramaha, **POHYBOVÁ PŘÍPRAVA A BAROKNÍ TANCE:** Sandra Donáci, **VÝROBA:** Antonín Maloň, výtvarná konzultace: Sylva Hanáková. **HRAJÍ:** Monika Matoušková, Táňa Janevová, Veronika Troppová, Růžena Dvořáková, Tomáš Janybka, Viktor Černický, Filip Teller.

20:00 Foyer – Poslední debata z cyklu Možnosti alternativy

Na pranýři bude tentokrát Vladimír Hulec.

21:00 Malý sál – AVA'n'GARDE: Akce K Premiéra

Multimediální scénická montáž připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce. Autentické vzpomínky členů Dozorčí komise neutrálních států z let 1953–1956 spojené zakomponované do zvukové ambientní koláže spojující elektronickou hudbu s akustickými nástroji a s terénními nahrávkami z Koreje doplňují filmy pořízené samotnými účastníky.

NÁMĚT, SCÉNÁŘ a REŽIE: Alex Švamberg, video: Sonja Jurčáková. **HUDBA:** Jana Kneschke – *elektrické housle*, Hamply, Alexandra Niklíčková – akordeon, klávesy, xylofon, Vladimír Štastka – baskytary, Alex Švamberg – elektronika, samплы, syntezátory, perkuse, hlas, Andrea Švambergová – hlas.

22:30 Velký sál – Koncert DekadentFabrik

Duchovně se hudba DekadentFabrik vrací k divokému a trochu psychedelickému jazzu starých zakouřených klubů. Jejich živé koncerty bývají často přirovnávány k prožitku po požití tvrdých drog, ale bez následných abstinčních příznaků.

VIDEOPROJEKCE: Ondřej Tuček. **HUDBA:** David Cajthaml – *el. kytara, sampler*, **AUTOR hudebních podkladů,** Dj Satan (Otto M. Urban) – *sampler*, Mikoláš Chadima – *saxofony*, Ivan Bierhanzl – *el. kontrabas a baskytara*.

ČTVRTEK 10. 10.

NoD/Roxy

20:00 Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

Ovlivněno dílem Václava Havla především jeho hrou Audience a jejím legendárním zpracováním režiséra Menzela,

Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

který do role sládky obsadil Landovského, jenž během hraní vypil přibližně devět osmistupňových piv. Podaří se Miřence Čechové a Jindřišce Křivánkové překonat tento výkon? Podaří se jim dosáhnout hraničního stavu, který odkazuje na havlovský motiv odcizení a hrabalovskou poetiku samoty. V hlavní roli spolu s aktérkami inscenace i velké hlavy od sochařky Pauliny Skavové a hudba Sivan Eldar speciálně složená pro tuto událost.

KONCEPT: Miřenka Čechová, Petr Boháč **REŽIE:** Petr Boháč, **HUDBA:** Sivan Eldar **LIGHT DESIGN:** Martin Špetlík, Robert Janč **MASKY:** Paulina Skavová.

Festival pořádá o.s. Příští vlna a HAPPY END Production za podpory Ministerstva kultury ČR a Hlavního města Prahy.

Ředitel festivalu → MgA Jakub Matějka / **Kurátoři festivalu** → Lenka Dombrovská a Vladimír Hulec /

Šéfredaktorka Tsunami → Lenka Dombrovská / **Grafika festivalových materiálů** → Studio Designiq /

Produkce → Kryštof Míšek, Jan Chudomel / **PR** → Helena Nobile

MÍSTA KONÁNÍ:

Praha → **Alfred ve dvoře** – Františka Křížka 36, Praha 7 / **Divadlo Kámen** – Nekvasilova 2, Praha 8 / **Rock Café** – Národní 20, Praha 1 / **Roxy/NoD** – Dlouhá 33, Praha 1 / **Studio Hrdinů (Veletřní palác)** – Dukelských hrdinů 47, Praha 7 / **Studio Paměť** – Soukenická 29, Praha 1 / **Trafo Galerie – Puppenkliník** – Kurta Konráda 1, Praha 9

Pardubice → **Automatické mlýny Josefa Gočára** – Mezi mosty 436, Pardubice

CENY VSTUPENEK:

100–250 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

smsticket.cz a ticketportal.cz

INFORMACE:

www.nextwave.cz, info@nextwave.cz

CENY PERMANENTEK:

250–960 Kč

DĚKUJEME

kulturissimo.cz

kult.

TANEČNÍ ZÓNA

i-divadlo.cz

GOOUT
KULTURNÍ AKCE JASNĚ A PŘEHLEDNĚ

CityBee

PRÁŽSKÁ SCÉNA

divadlo.cz

